

Christina Nilssons Ariadne-succé i Frankfurt

Oper Frankfurt, Frankfurt am Main, 17 november 2018
Richard Strauss: Ariadne auf Naxos

Foto © Barbara Aumüller

Att framföra en opera som **Richard Strauss'** *Ariadne auf Naxos* är ingen enkel uppgift. Förutom att man behöver sångare som inte bara kan sjunga utan även kan agera, krävs en regissör som förstår samarbetet mellan Strauss och hans librettist **Hugo von Hofmannstahl**, där samspelet mellan ord och ton utgör en stor utmaning.

I sin uppsättning på Oper Frankfurt, som hade premiär 2013, tar sig den legendariska mezzosopranen **Brigitte Fassbaender** an utmaningen och bjuder på ett teaterhantverk som man numera ser sällan av i dagens operavärld. Med subtilitet och musikalitet lyckas hon skapa en djup karaktärisering från huvudrollerna ner till de minsta birollerna. Det saknas varken humor eller allvar i uppsättningen, något som visar på Fassbaenders djupgående kännedom om både musik och libretto. **Johannes Leiacker** scenografi är heller inget annat än ögongodis. På scenen har han byggt ett modernt palats med en gigantisk foajé av sandsten, prydd av en stor röd matta och några enstaka stolar i diverse storlekar. I operans andra del vänds delar av scenografin upp och ner, något som ger det hela ett ännu intressantare perspektiv.

Däremot lyckas den tyske dirigenten **Christoph Gedschold** inte helt och hållet förvalta Strauss' rika partitur. Det är visserligen ingen brist på detaljer, och orkesterspelet flyter på, men det fattas en hel del dramatik. Dessutom tar han inte alltid hänsyn till sångarna utan låter orkestern ofta spela alldeles för högt. Sångarnas insatser är trots det utmärkta och hela ensemblen visar upp en mycket hög nivå och bjuder på en underbar musikafton.

I kompositörens byxroll övertygar den irländska **Paula Murrihy** med sin expressiva mezzo, däremot kan man önska ett lite friare skådespel, stundtals känns hon något låst i sitt sceniska agerande. Amerikanskan **Elizabeth Sutphenin** gör ett energiskt porträtt av Zerbinetta. Under prologen känns hon något osäker och man undrar hur det hela ska sluta, dock visar hon under andra delen av operan en helt annan öppen och inbjudande karaktär. I sin långa och virtuosa aria *Großmächtige Prinzessin* visar hon dessutom upp koloratursång av högsta rang.

Bacchus är onekligen, som många tenorroller hos Strauss, ett mördarparti, men hustenoren **Vincent Wolfsteiner** har inga som helst problem med rollen. Hans stämma är till skillnad från många andra Helden tenorer påtagligt ljus, men har tillräckligt med tyngd för partiet och en inte minst stabil höjd, något rollen i högsta grad kräver.

Efter succédebuten som Aïda på Kungliga Operan i våras var det nog många som väntade på det stora internationella genombrottet. Nu kom det på Oper Frankfurt i ingen mindre roll än Primadonnan/Ariadne i Strauss' lekfulla opera. Att **Christina Nilsson** besitter en sångbegåvning utan dess like är inte längre någon nyhet, men att hon också har det intellektuella djup som krävs för Strauss' opera är inte vanligt i så pass ung ålder. Hon passar alldeles utmärkt i Fassbaenders uppsättning, där hon lyser runt som en ung, gullig primadonna och sjunger och agerar med elegans. Rösten är redan mogen för detta svåra parti och tekniken häpnadsväckande bra. Hennes röst har en personlig klangfärg som inte bara är varm och nyanserad, utan även har glans och bärighet. Det ska bli oerhört spännande att följa denna unga stjärnas karriär framöver.

Yehya Alazem

Richard Strauss: Ariadne auf Naxos

Oper Frankfurt, Frankfurt am Main, 17 november 2018

Regi: **Brigitte Fassbaender**

Scenografi/Kostym: **Johannes Leiacker**

Dirigent: **Christoph Gedschold**

Frankfurter Opern- & Museumsorchester

Primadonna/Ariadne: **Christina Nilsson**

Zerbinetta: **Elizabeth Sutphen**

Der Tenor/Bacchus: **Vincent Wolfsteiner**

Der Komponist: **Paula Murrihy**